

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО ПАСХАЛНО ПОСЛАНИЕ

Възлюбени в Господа чеда на светата ни Църква,

Радостната вест за Възкръсналия от мъртвите Господ Иисус Христос и тържеството на живота сгрява сърцата и просвеща умовете ни, прогонва далеч от нас всяка тревога, мъка и отчаяние, укрепва и утвърждава вярата ни, и озарени от Светлината на Възкресението, ние отново ликуваме с пасхалния поздрав:

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Възкръсна Христос и смъртта завинаги изгуби властта, която имаше над човешкия род! Възкръсна Христос и мракът отстъпи пред Светлината, която не можеше да обземе! Възкръсна Христос и животът се възцари! И макар в нашия свят и днес да сме свидетели на изблиците на злото, ние обаче знаем, че неговото тържество е само привидно, защото цялата му власт беше „погълната с победа“ (1 Кор. 15:54). И затова вече не скърбим като такива, „които нямат надежда“ (1 Сол. 4:13), защото: „Христос възкръсна от мъртвите, със смъртта Си смъртта победи и на тия, които са в гробовете, живот подари!“ (Тропар на Пасха).

Със Своето славно Възкресение Господ победи смъртта не за Себе Си, а заради нас, за да имаме ние живот. Той затова се въплъти, живя между нас,

яви ни Своята божественост и светът видя „славата Му, слава като на Единороден от Отца“ (Йоан. 1:14) – защото такава беше Божията свята воля: „... всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен“ (Йоан. 3:15).

Христовото Възкресение е фундаментът на нашата спасителна вяра. Върху него се основава нашата светла и от нищо непомрачима надежда. А нашата вяра и надежда намират осъществяването си и се проявяват по най-добрия начин в любовта, на която пръв Христос ни научи. Тази любов Той ни завеща като неотменим белег за принадлежността ни към Неговото ново общество – Неговата свята Църква.

Като принадлежащи към Църквата Христова, ние познаваме и притежаваме Откровението за Божията воля – най-съвършеното и достъпно за човеците, затова Господ очаква от нас да принасяме и нашите плодове (срв. Йоан. 15:16). А своите плодове ние принасяме тогава, когато изпълняваме и най-важната Христова заповед към всички нас: „Тази е Моята заповед: да любите един другия, както Аз ви възлюбих“ (Йоан. 15:12). Без любовта към другия, към нашия ближен, християнството ни е само привидно и ние не сме Христи.

Христовото Възкресение, в чиято радост живеем днес и чрез което имаме надежда и вяра да наследим живот вечен, е резултат и плод на Божията любов към нас, човеците. Спасителят Господ Исус Христос пръв ни възлюби и ни възлюби „докрай“ (Йоан. 13:1), а затова и нашият път към Възкресението и вечния живот в лоното на Отца е път, който не може да бъде извървян без истински жертвената, безкористна любов, която е венецът на християнските добродетели и на християнското съвършенство.

Днес тази съвършена христоподражателна любов е по-нужна отвсякога. Днес, когато изпитанията и пред християните, и пред цялото човечество се увеличават неимоверно, когато живеем във все по-голяма несигурност и страхове, когато природни бедствия и военни конфликти осъждат стотици и милиони на изгнаничество и лишения, а преждевременно погубените човешки животи са безброй, в света все повече се засилва тягостното усещане за безсилие и безпомощност.

Неспособността ни като хора да живеем в траен мир и благоволение, в смирение, взаимно разбирателство и взаимопомощ, отсъствието на състрадание и милосърдие в отношението на човек към човека, а също така и нежеланието за осъществяването на Божията свята и съвършена воля –

всичко това все по-видимо определя облика на съвременния свят и заплашва да ни лиши от увереност в самия смисъл на нашия живот и съществуване.

Като християни ние знаем, че единственото, което е в състояние да промени тази нерадостна картина, да върне и да укрепи увереността ни в смисъла на спасението, а с това да промени и реалността, в която живеем, това е упованието ни в Бога и в Неговия благ промисъл за света и човека. Като християни ние не забравяме, че по Божий промисъл човекът е създаден не за смърт, а за живот (срв. Прем. Сол. 2:23); че тъкмо за да имаме живот (срв. Йоан. 10:10), Сам Бог влезе в света, за да може чрез Своето Възкресение да върне човека на пътя към неговото богоуподобяване.

Тази е единствената наша истинска утеха и затова днес, независимо от всичко, на което сме свидетели в света, радостта ни е пълна. Христовото Възкресение е дивен плод на безпределната Божия любов към нас. Възкръсналият Господ е начало за всеобщото възкресение на всички, „които са Христови“ (1 Кор. 15:23).

Нека в деня на Христовото Възкресение, прославяйки победата над смъртта и тържеството на живота, да отправим още по-усърдни молитви към Всеподателя за всички, чийто живот е бил отнет във война или при друго злощастие, както и за всички страдащи, угнетени и онеправдани, и да придружим молитвите си с дела на милосърдие и добротворство, на онази съвършена любов, която води до славата на Кръста и светлината на Възкресението.

Отечески всесърдечно поздравяваме всички чедата на светата ни Православна църква, в Родината и далеч от нея, с благопожелание за чиста и светла пасхална радост!

Мирът и благодатта на Възкръсналия Господ и Спасител наш Иисус Христос да бъдат с всички вас!

ЧЕСТИТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И
МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

- † Сливенски митрополит ЙОАНИКИЙ
- † На САЩ, Канада и Австралия митрополит ЙОСИФ
- † Великотърновски митрополит ГРИГОРИЙ
- † Плевенски митрополит ИГНАТИЙ
- † Ловчански митрополит ГАВРИИЛ
- † Пловдивски митрополит НИКОЛАЙ
- † Западно- и Средноевропейски митрополит АНТОНИЙ
- † Варненски и Великопреславски митрополит ЙОАН
- † Неврокопски митрополит СЕРАФИМ
- † Русенски митрополит НАУМ
- † Старозагорски митрополит КИПРИАН
- † Врачански митрополит ГРИГОРИЙ
- † Видински митрополит ДАНИИЛ
- † Доростолски митрополит ЯКОВ

bg-patriarshia.bg